

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาพฤติกรรมทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาตามทัศนะของของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 ในบทนี้จะกล่าวถึงสาระสำคัญของผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป รายละเอียดได้กล่าวเป็นลำดับดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยเรื่องพฤติกรรมทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาตามทัศนะของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 ได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัยไว้ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาตามทัศนะของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1
2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาตามทัศนะของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 จำแนกตามวุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดโรงเรียน

สมมติฐานของการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัยเรื่องพฤติกรรมทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาตามทัศนะของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 มีดังนี้

1. ข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 ที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีทัศนะต่อพฤติกรรมทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาแตกต่างกัน
2. ข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 ที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีทัศนะต่อพฤติกรรมทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาแตกต่างกัน

3. ข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 ที่สอนขนาดโรงเรียนต่างกัน มีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานีเขต 1 จำนวน 1506 คน กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 จำนวน 317 คน ได้มาจากการกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตร Yamanee (1973 : 888 อ้างถึงใน ผ่องศรี วาณิชศุกวงศ์, 2546 : 100) หากกลุ่มตัวอย่างโดยการเทียบสัดส่วนของประชากรตามขนาดโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานีเขต 1 แล้วทำการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิอย่างเป็นสัดส่วน (Proportional Stratified Random) และการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) ใช้วิธีจับสลากแบบไม่คืนกลับ (ผ่องศรี วาณิชศุกวงศ์, 2546 : 106-107)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบ มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ จำนวน 3 ข้อ คือ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงานและขนาดโรงเรียนของข้าราชการครู ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานีเขต 1 ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถาม ทัศนคติของข้าราชการครูตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) โดยให้ผู้ตอบพิจารณาพฤติกรรมทางจริยธรรมทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านการปฏิบัติต่อตนเอง การปฏิบัติต่อวิชาชีพ การปฏิบัติต่อผู้รับบริการ การปฏิบัติต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ และการปฏิบัติต่อสังคม จำนวน 60 ข้อ โดยกำหนดน้ำหนักค่าคะแนนเป็น 5 ระดับ คือมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ตามหลักการของลิเคิร์ต (Likert's rating scale) ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ .769

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยการขอหนังสือแนะนำตัวผู้วิจัย จากภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขต ปัตตานี ไปถึงผู้อำนวยการสถานศึกษาเพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยจัดส่งแบบสอบถาม พร้อมหนังสือขอความร่วมมือไปยัง โรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง หลังจากส่งแบบสอบถามไปแล้ว 15 วัน ผู้วิจัยไปปรับแบบสอบถามคืนที่โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 ด้วยตนเองทุกวันจนได้แบบสอบถามครบตามกำหนด เมื่อได้รับแบบสอบถามคืน ผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถาม แล้วนำผลไปจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนการวิจัยต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เมื่อผู้วิจัยจัดกระทำข้อมูลแล้วจึงดำเนินการ วิเคราะห์ข้อมูล เพื่อหาค่าสถิติต่าง ๆ ด้วยคอมพิวเตอร์ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยดำเนินการตาม ขั้นตอนดังนี้

1. ตอนที่ 1 ข้อมูลด้านสภาพของผู้ตอบแบบสอบถามทำการวิเคราะห์ข้อมูล สภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยแยกตามวุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และ ขนาดโรงเรียนของข้าราชการครู โดยวิธีหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)
2. ตอนที่ 2 ข้อมูลด้านพฤติกรรมทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาตาม ทักษะของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานีเขต 1 โดยวิธีหา ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดย ภาพรวม เป็นรายด้านและรายข้อ และทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรม ทางจริยธรรม ของผู้บริหารสถานศึกษาตามทักษะของข้าราชการครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาปัตตานีเขต 1 จำแนกตามวุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน โดยใช้ การทดสอบค่าที (t-test) และทดสอบสมมติฐาน เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมทางจริยธรรมของ ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานี เขต 1 ที่มีขนาดโรงเรียนต่างกัน ด้วยการทดสอบค่าเอฟ (F-test) แบบวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เมื่อพบค่าเฉลี่ยของกลุ่ม ตัวอย่างมีความแตกต่างกัน จะนำไปทดสอบรายคู่ด้วยวิธีการของ Least Significant Difference (LSD)

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ พฤติกรรมทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ตามทัศนะของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 สรุปประเด็นสำคัญได้ดังนี้

1. ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 มีพฤติกรรมทางจริยธรรมตามทัศนะของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยพบว่า พฤติกรรมทางจริยธรรมด้านการปฏิบัติต่อสังคมมีระดับพฤติกรรมสูงกว่าด้านอื่นๆ และด้านการปฏิบัติต่อผู้รับบริการมีพฤติกรรมทางจริยธรรมต่ำกว่าด้านอื่นๆ

เมื่อพิจารณา รายด้านระดับพฤติกรรมทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาตามทัศนะของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 โดยภาพรวมและรายข้อรวมสรุปได้ดังนี้

1.1 ด้านการปฏิบัติต่อตนเอง ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 มีพฤติกรรมทางจริยธรรมตามทัศนะของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 ด้านการปฏิบัติต่อตนเอง โดยภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อเป็นบุคคลที่มีบุคลิกภาพดี แต่งกายสุภาพเรียบร้อย เหมาะสมถูกกาลเทศะ ระดับพฤติกรรมสูงกว่าข้ออื่นๆ และข้อเป็นผู้ที่ให้ความยุติธรรม ความเสมอภาคแก่ผู้ได้บังคับบัญชา มีพฤติกรรมทางจริยธรรมต่ำกว่าข้ออื่นๆ

1.2 ด้านการปฏิบัติต่อวิชาชีพ ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 มีพฤติกรรมทางจริยธรรมตามทัศนะของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 ด้านการปฏิบัติต่อวิชาชีพ โดยภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อที่เป็นผู้ที่มีความซื่อสัตย์และศรัทธาในคุณค่าของวิชาชีพมีระดับพฤติกรรมสูงกว่าข้ออื่นๆ และข้อความเป็นบุคคลที่มีความรอบรู้ มีการวางแผนการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบมีพฤติกรรมทางจริยธรรมต่ำกว่าข้ออื่นๆ

1.3 ด้านการปฏิบัติต่อผู้รับบริการ ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 มีพฤติกรรมทางจริยธรรมตามทัศนะของข้าราชการครู ด้านการปฏิบัติต่อผู้รับบริการ โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยมีข้อละเว้นการหาผลประโยชน์อันมิชอบต่อผู้รับบริการมีระดับพฤติกรรมสูงกว่าข้ออื่นๆ และข้อที่รับฟังความคิดเห็นที่มีเหตุผลของผู้รับบริการ มีพฤติกรรมทางจริยธรรมอยู่ในระดับต่ำกว่าข้ออื่นๆ

1.4 ด้านการปฏิบัติต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 มีพฤติกรรมทางจริยธรรมตามทัศนะของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานีเขต 1 ด้านการปฏิบัติต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ โดยภาพรวมและรายช้อยู่ในระดับมาก โดยข้อที่วางตนเหมาะสมเป็นกันเองกับทุกคนมีระดับพฤติกรรมสูงกว่าข้ออื่นๆ และข้อที่มีความยุติธรรมตัดสินปัญหาของผู้อื่นด้วยความเป็นธรรมไม่ลำเอียง มีพฤติกรรมทางจริยธรรมต่ำกว่าข้ออื่นๆ

1.5 ด้านการปฏิบัติต่อสังคม ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 มีพฤติกรรมทางจริยธรรมตามทัศนะของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานีเขต 1 ด้านการปฏิบัติต่อสังคม โดยภาพรวมและรายช้อยู่ในระดับมาก โดยข้อที่ยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขมีระดับพฤติกรรมสูงกว่าข้ออื่นๆ และข้อที่เป็นผู้นำในการริเริ่มกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน มีพฤติกรรมทางจริยธรรมต่ำกว่าข้ออื่นๆ

2. ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาตามทัศนะของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 มีผลดังนี้

2.1 ผลการเปรียบเทียบ ข้าราชการครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 ที่มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี มีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาโดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2.2 ผลการเปรียบเทียบ ข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 ที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 10 ปี และตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป มีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานีเขต 1 ที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกันมีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในด้านปฏิบัติต่อผู้รับบริการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยข้าราชการครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 10 ปี มีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สูงกว่าข้าราชการครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป ซึ่งผลเปรียบเทียบทั้ง 4 ด้านไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2.3 ผลการเปรียบเทียบ ข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 จำแนกตามขนาดของโรงเรียนโดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยข้าราชการครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็กมีทัศนคติต่อ

พฤติกรรมทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาสูงกว่า ข้าราชการครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ข้าราชการครูมีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อทำการทดสอบเป็นรายคู่ พบว่าด้านการปฏิบัติต่อตนเอง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยข้าราชการครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็กและโรงเรียนขนาดใหญ่มีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาสูงกว่าข้าราชการครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดกลาง และยังพบว่าด้านการปฏิบัติต่อวิชาชีพ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยข้าราชการครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็กมีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาสูงกว่าข้าราชการครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดกลาง ส่วนด้านการปฏิบัติต่อผู้รับบริการ ด้านการปฏิบัติต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพและด้านการปฏิบัติต่อสังคม พบว่า พฤติกรรมทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาตามทัศนคติของข้าราชการครูทั้ง 3 ด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยข้าราชการครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็กมีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาสูงกว่าข้าราชการครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดกลางและโรงเรียนขนาดใหญ่ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

การอภิปรายผล

จากการศึกษา พฤติกรรมทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาตามทัศนคติของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 ผู้วิจัยอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ และสมมติฐานดังต่อไปนี้

1. วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาตามทัศนคติของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 ทั้ง 5 ด้าน คือด้านการปฏิบัติต่อตนเอง ด้านการปฏิบัติต่อวิชาชีพ ด้านการปฏิบัติต่อผู้รับบริการ ด้านการปฏิบัติต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ และด้านการปฏิบัติต่อสังคม จากผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 มีพฤติกรรมทางจริยธรรมตามทัศนคติของข้าราชการครูโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลงานวิจัยของพิฒเนศ โภกทอง (2544 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง คุณลักษณะที่เป็นจริงของผู้บริหารโรงเรียน ตามทัศนคติของพนักงานครูเทศบาลในโรงเรียนสังกัดเทศบาล เขตการศึกษา 7 พบว่าพนักงานครูเทศบาลมีทัศนคติต่อคุณลักษณะทุกด้านอยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ชูศักดิ์ ชาญช่าง (2543 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง

พฤติกรรมของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการโรงเรียนประถมศึกษา พบว่า พฤติกรรมของผู้บริหารโรงเรียนอยู่ในระดับมากทุกด้าน เช่นเดียวกับผลงาน วิจัยของ ชีระพล บุญสุข (2538 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมที่เป็นแบบอย่างทางจริยธรรมของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาตามทัศนะของครู และคณะกรรมการสถานศึกษา ของโรงเรียนใน จังหวัดกระบี่ พบว่าผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดกระบี่มีพฤติกรรมที่เป็นแบบอย่างทาง จริยธรรมอยู่ในระดับดีทุกด้าน อีกทั้ง อำนวย จิตต์วงศ์ (2546 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมทางจริยธรรมของผู้บริหารดีเด่น โรงเรียนประถมศึกษาตามทัศนะของครู และกรรมการ สถานศึกษาในจังหวัดนราธิวาสอยู่ในระดับดีทุกด้าน และพระมหาดนอม ถาวโร คมสันต์ (2547 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาคุณธรรมและจริยธรรมของผู้บริหาร ตามทัศนะของ ครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดนครราชสีมา ผลการศึกษาพบว่า คุณธรรม และจริยธรรมของผู้บริหารตามทัศนะของครู ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยภาพรวมพบว่า อยู่ในอันดับมากทุกด้าน และทองมัน สิทธิกัน (2553 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องพฤติกรรมทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาตามทัศนะ ของพนักงานครู สังกัดเทศบาลนครยะลา พบว่าอยู่ในระดับมาก

ผลการวิจัยดังกล่าวชี้ให้เห็นว่าข้าราชการครูอาจมองผู้บริหารสถานศึกษา มีการประพฤติปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพทางการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับคุรุสภา (2553 : 12-16) ได้กล่าวถึงแบบแผนพฤติกรรมที่พึงประสงค์ตามจรรยาบรรณวิชาชีพทางการศึกษา ของผู้บริหารสถานศึกษามี 5 ด้าน คือ ด้านการปฏิบัติต่อตนเอง การปฏิบัติต่อวิชาชีพ การปฏิบัติ ต่อผู้รับบริการ การปฏิบัติต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ และการปฏิบัติต่อสังคมเป็นข้อกำหนดและ สอดคล้องกับสุมน อมรวิวัฒน์ (อ้างถึงใน พิภพ วังเงิน, 2545 : 23) ได้กล่าวถึง สัมมาอาชีวะ และจรรยาบรรณว่า “ทุกวิชาชีพย่อมมีจรรยาบรรณการทำงานต้องมีคุณธรรม บุคคลที่ทำงาน เลี้ยงชีพโดยปราศจากจรรยาบรรณ และคุณธรรมนั้นไม่มีวันจะพบความสุขในชีวิตได้เลย” ผู้บริหารสถานศึกษาในปัจจุบันจึงได้ยึดหลักในการปฏิบัติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางจริยธรรมที่ทำให้ เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผลแก่งาน และเป็นแบบอย่างที่ดี ในการดำรงชีวิตและทำให้รู้จักคน รู้สถานะของคนใช้หลักมนุษยสัมพันธ์เพื่อสร้างน้ำใจในการทำงานมีความตระหนักรู้ในการนำ ความคิด และแนวการปฏิบัติ รวมทั้งการเสริมสร้างภูมิธรรม ภูมิปัญญา เพื่อนำไปปฏิบัติให้เกิดผลดี ต่อคนในสังคมไม่ว่าจะเป็นนักเรียน ครู ผู้ปกครอง ชุมชนที่อาศัยอยู่ที่จะส่งผลต่อความสำเร็จของ ผู้บริหาร การปฏิบัติของผู้บริหาร อันทำให้เกิดผลดี มีประสิทธิภาพต่อองค์กร ชุมชน และสังคม มีคุณธรรม มีความรู้ ความสามารถ มีความรัก และศรัทธาในวิชาชีพ มีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ สามารถนำไปสู่ทิศทางรวมทั้งเป้าหมายในการพัฒนาวิชาชีพของตนเพื่อให้เกิดผลดีต่อองค์กรได้

อย่างมีคุณภาพ ซึ่งยังสอดคล้องกับ Dalton, Hoyle, และ Watts (2001 : 468) กล่าวถึง จริยธรรมว่าเป็นหลักเกณฑ์และแนวทางในการดำเนินพฤติกรรม และช่วยให้บุคคลเลือกในสิ่งที่มีศีลธรรมระหว่างตัวเลือกของสาเหตุของการกระทำทั้งหมด ในทางปฏิบัติ พฤติกรรมที่มีศีลธรรมเป็นพฤติกรรมที่มุ่งเน้นต่อการกระทำในสิ่งที่ดีและถูกต้อง ด้วยเหตุดังกล่าวจึงทำให้ข้าราชการครูมองผู้บริหารสถานศึกษามีการประพฤติปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพทางการศึกษาใน 5 ด้านคือ ด้านการปฏิบัติต่อตนเอง การปฏิบัติต่อวิชาชีพ การปฏิบัติต่อผู้รับบริการ การปฏิบัติต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ และการปฏิบัติต่อสังคม มีพฤติกรรมทางจริยธรรมอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาผลการวิจัยเป็นรายด้านพบว่า พฤติกรรมทางจริยธรรมทุกด้านของผู้บริหารสถานศึกษาตามทัศนะของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานีเขต 1 ทุกด้านอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า

1.1 ด้านการปฏิบัติต่อตนเอง ผลการวิจัยพบว่า ระดับพฤติกรรมทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาตามทัศนะของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานีเขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อำนวย จิตต์วงศ์ (2546 : 75) ได้ศึกษาพฤติกรรมทางจริยธรรมของผู้บริหารดีเด่น โรงเรียนประถมศึกษาตามทัศนะของครูและกรรมการสถานศึกษาในจังหวัดนราธิวาส ด้านการปฏิบัติต่อตนเอง อยู่ในระดับดี เช่นเดียวกับงานวิจัยของมุฮัมหมัดฮัสสัน อาสลัม อัลอิลลาส (2551 : 49) ได้วิจัยเรื่องพฤติกรรมทางจริยธรรมของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาตามทัศนะของครูในอำเภอบาเจาะ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานราธิวาส เขต 1 ด้านการปฏิบัติต่อตนเอง อยู่ในระดับน้อย และยังสอดคล้องกับทองมัน สิทธิกัน (2553 : 74) ได้ศึกษาพฤติกรรมทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาตามทัศนะของพนักงานครู สังกัดเทศบาลนครยะลา ด้านการปฏิบัติต่อตนเอง อยู่ในระดับมาก

ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ อาจเนื่องมาจากข้าราชการครูอาจมองว่าผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานีเขต 1 ได้เล็งเห็นความสำคัญและต้องเป็นผู้นำที่ดีในทุกๆด้าน จึงมีความตระหนัก เกี่ยวกับการเสริมสร้างคุณลักษณะที่ดีต่อบุคลิกภาพของตนเองรวมทั้งเป็นแบบอย่างที่ดีต่อนักเรียน ครู เพื่อนร่วมงาน และบุคคลอื่นที่พบเห็น สร้างความมั่นใจในตนเองซึ่งจะส่งผลต่อหน้าที่การงานที่ปฏิบัติ ทำให้ดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมั่นใจ และมีความสุข ดังที่ ฉลอง มาปริดา (2537 : 68) ได้กล่าวถึงผู้บริหารควรมีหลักจริยธรรมด้านการปฏิบัติต่อตนเอง หรือการครองตน หมายถึง รู้จักตนเองเป็นสิ่งสำคัญมาก เพราะผู้บริหารย่อมต้องรู้จักความสามารถของตน รู้จักสภาพจิตใจของตน รู้จักปรับปรุงตนเองให้เข้ากับงาน เข้ากับคน และเข้ากับสิ่งแวดล้อมต่างๆมีความเชื่อมั่นในตนเอง พึ่งตนเองเป็นอันดับ

แรก หลักธรรมที่ใช้ในการครองตนประกอบด้วย สติสัมปชัญญะ หิริโอตตัปปะ ซึ่งสอดคล้องกับ พิกพ วังเงิน (2545 : 210) ได้กล่าวถึง การเป็นแบบอย่างทางจริยธรรม ด้านการปฏิบัติตน ได้แก่ การพัฒนาด้านร่างกาย และจิตใจควบคู่กันไป คือบำรุงรักษาสุขภาพร่างกายให้สมบูรณ์ แข็งแรง ปราศจากโรคภัย ที่สำคัญคือต้องพัฒนาจิตใจให้เป็นคนมีจริยธรรม มีศีลธรรม มีความยุติธรรม มีคุณธรรม มีสติปัญญา อารมณ์ดี มีเหตุผลและสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา (2547 : 118-119) กล่าวว่า ผู้บริหารทุกวงการไม่เฉพาะแต่ในวงการศึกษา เป็นผู้ที่มิบทบาทสำคัญ ต่อการนำองค์กรไปสู่ความสำเร็จ พึงประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี และพัฒนาตน ให้มีคุณธรรม มีสุขภาพดี ทั้งกายและจิต อุทิศตนเพื่อหน้าที่ มีความเสียสละ และมีความกล้าหาญทางจริยธรรม กล้าทำในสิ่งที่ถูกต้อง และเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม โดยไม่กลัวว่าตนจะเดือดร้อนและมีความซื่อสัตย์ต่อตนเอง สอดคล้องกับ กุรุสภา (2553 : 12-13) กล่าวถึง จรรยาบรรณต่อตนเอง ของผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีวินัยในตนเอง ประพฤติตนเหมาะสมกับสถานะภาพและเป็นแบบอย่างที่ดี ศึกษา ค้นคว้า ริเริ่มสร้างสรรค์ความรู้ใหม่ในการพัฒนาวิชาชีพอยู่เสมอ ส่งเสริมและพัฒนาครูในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้สร้างผลงานที่แสดงถึงการพัฒนาความรู้และความคิดในวิชาชีพจนเป็นที่ยอมรับ ด้วยเหตุดังกล่าวจึงทำให้ข้าราชการครูมองผู้บริหารสถานศึกษาเป็นบุคคลที่มีพฤติกรรมทางจริยธรรม ด้านการปฏิบัติต่อตนเองอยู่ในระดับมาก

1.2 ด้านการปฏิบัติต่ออาชีพ จากผลการวิจัยพบว่า ระดับพฤติกรรมทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาตามทัศนะของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาปัตตานีเขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งผลการวิจัยนี้ สอดคล้องกับ สมใจ เขียวสด (2536 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง คุณธรรมและจริยธรรมสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา และผู้บังคับบัญชาผู้บริหารสถานศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการปฏิบัติต่อวิชาชีพ อยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกับงานวิจัยของธีรพล บุญสุข (2538 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพฤติกรรมที่เป็นแบบอย่างทางจริยธรรมของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาตามทัศนะของครู และคณะกรรมการสถานศึกษาของโรงเรียนในจังหวัดกระบี่ ด้านการครองงาน อยู่ในระดับดี และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของทองมัน ลิทธิกัน (2553 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาตามทัศนะของพนักงานครู ในสังกัดเทศบาลนครยะลา ด้านการปฏิบัติต่องาน อยู่ในระดับมาก

ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ อาจเนื่องมาจากข้าราชการครูอาจมองว่าผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานีเขต 1 มีภาระงานที่จะต้องมี

ความรับผิดชอบสูง ต้องมีภาวะผู้นำที่จะต้องนำผู้ใต้บังคับบัญชาสู่ผลสำเร็จของงานจำเป็นต้องมีความศรัทธาในวิชาชีพและตระหนักถึงความสำคัญต่อวิชาชีพที่ตนเองปฏิบัติงานตามคำสั่งงานที่ได้รับมอบหมายตลอดจนเห็นคุณค่าของงาน มีความรักและศรัทธาในวิชาชีพปฏิบัติงานอย่างทุ่มเท รู้จักการวางแผนการทำงานซึ่งจะส่งผลให้งานที่ทำสำเร็จลุล่วงมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผล สามารถเป็นแบบอย่างและสร้างความตระหนักให้กับผู้ที่อยู่ใต้บังคับบัญชาได้ปฏิบัติตามสอดคล้องกับพิภพ วังเงิน (2545 : 220) ได้อธิบายถึงหลักการครองงานคือ การประกอบอาชีพให้งานดำเนินไปราบรื่นยาวนาน บรรลุผลตามเป้าหมาย ควรจะมีความศรัทธาในวิชาชีพ ส่วนธีรศักดิ์ อัครบวร (2542 : 48) ได้กล่าวถึง การปฏิบัติงานว่าให้องค์กรหรือหน่วยงานดำเนินงานไปด้วยความเรียบร้อยบรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารจะต้องมีความชื่นชมและศรัทธาในวิชาชีพ ยังคล้ายคลึงกับ พิกพ วังเงิน (2545 : 220) ได้อธิบายเกี่ยวกับการปฏิบัติงานไว้ว่า มนุษย์ทุกคนที่เกิดมาต้องทำงานตามหน้าที่ ตามความถนัดของแต่ละคน และตามโอกาส บางงานต้องทำงานร่วมกับผู้อื่นด้วย แต่ละอาชีพจะต้องอยู่ในขอบข่ายของกฎหมาย ศิลธรรม จรรยาบรรณแห่งอาชีพ และบรรทัดฐานของสังคมและสอดคล้องกับคสุสภา (2553 : 13) จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ต้องรัก ศรัทธา ชื่อสัตย์สุจริต รับผิดชอบต่อวิชาชีพและเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์กรวิชาชีพ โดยมีแบบแผนพฤติกรรมที่พึงประสงค์ คือแสดงความชื่นชมและศรัทธาในคุณค่าของวิชาชีพ รักษาชื่อเสียงและปกป้องศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพ ยกย่องและเชิดชูเกียรติผู้ที่มีผลงานในวิชาชีพให้สาธารณชนรับรู้ ด้วยเหตุดังกล่าวจึงทำให้ข้าราชการครูมองผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้ที่มีความชื่นชมและศรัทธาในคุณค่าของวิชาชีพ อยู่ในระดับมาก

1.3 ด้านการปฏิบัติต่อผู้รับบริการ ผลการวิจัยพบว่า ระดับพฤติกรรมทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาตามทัศนะของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานีเขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งคล้ายคลึงกับมุฮัมมัดฮัสสัน อาสลัม อัลอิลลาส (2551 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมทางจริยธรรมของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาตามทัศนะของครูในอำเภอบาเจาะ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานราธิวาส เขต 1 ด้านการปฏิบัติต่อผู้อื่น อยู่ในระดับน้อย และทองมัน สิทธิกัน (2553 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาตามทัศนะของพนักงานครู ในสังกัดเทศบาลนครยะลา ด้านการปฏิบัติต่อผู้อื่น อยู่ในระดับมาก

ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ อาจเนื่องมาจากข้าราชการครูอาจมองว่าผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานีเขต 1 เป็นผู้ที่มียุติธรรมสูงสุดในสถานศึกษานั้นๆ ต้องเป็นผู้มีจริยธรรมปฏิบัติงานให้เกิดผลดีต่อ นักเรียน ครู ผู้ปกครอง หรือชุมชน ให้บริการด้วยความจริงใจเสมอภาค มีบุคลิกสง่า ยิ้มแย้ม พุดจาสุภาพ มีจิตสำนึก

ในการให้บริการ กล้ายื่นหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้อง ซื่อสัตย์และมีความรับผิดชอบ มีความเสมอภาค และยุติธรรม โปร่งใส ตรวจสอบได้ ไม่เลือกปฏิบัติ และมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน ซึ่งสอดคล้องกับ อนันต์ งามสะอาด (2547 : 2) ได้กล่าวถึง คุณลักษณะเฉพาะของผู้มีจิตมุ่งบริการในการทำงาน คือ หน้าตายิ้มแย้มแจ่มใสในการติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลอื่น เต็มใจทำงานร่วมกับผู้อื่น ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น มีความเสียสละ เรียนรู้ และเข้าใจผู้อื่นเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมกับคนอื่น เสนอตัวช่วยเหลือการทำงานและให้คำแนะนำช่วยเหลือยังสอดคล้องกับ กุรุสภา (2553 : 14) เกี่ยวกับจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ต้องให้บริการด้วยความจริงใจและเสมอภาค ไม่เรียกร้อยหรือรับผลประโยชน์จากการใช้ตำแหน่งหน้าที่โดยมิชอบ และ องค์การบริหารส่วนตำบลชะอวด (2553 : ออนไลน์) ได้กล่าวถึง ค่านิยมที่พึงประสงค์สำหรับการยึดถือปฏิบัติในการทำงานต่อผู้รับบริการของเจ้าหน้าที่ของรัฐในปัจจุบัน คือกล้ายื่นหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้อง ยึดมั่นในความถูกต้อง ความชอบธรรม เสียสละ ยึดหลักวิชาและจรรยาวิชาชีพ ด้วยเหตุดังกล่าวจึงทำให้ข้าราชการครูมองผู้บริหารสถานศึกษาเป็นบุคคลที่มีพฤติกรรมทางจริยธรรม ด้านการปฏิบัติต่อผู้รับบริการ อยู่ในระดับมาก

1.4 ด้านการปฏิบัติต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ ผลการวิจัยพบว่าระดับ

พฤติกรรมทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาตามทัศนะของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานีเขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งคล้ายคลึงกับงานวิจัยของธีรพล บุญสุข (2538 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพฤติกรรมที่เป็นแบบอย่างทางจริยธรรมของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาตามทัศนะของครู และคณะกรรมการสถานศึกษาของโรงเรียนในจังหวัดกระบี่ ด้านการครองคน อยู่ในระดับดี สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ อำนวย จิตต์วงศ์ (2546 : 75) ได้ศึกษาพฤติกรรมทางจริยธรรมของผู้บริหารดีเด่น โรงเรียนประถมศึกษาตามทัศนะของครู และกรรมการสถานศึกษาในจังหวัดนครราชสีมา ด้านการปฏิบัติต่อผู้อื่น อยู่ในระดับดี เช่นเดียวกับงานวิจัยของพระมหาถนอม ถาวโร คมสันต์ (2547 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาคุณธรรมและจริยธรรมของผู้บริหาร ตามทัศนะของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 3 และช่วงชั้นที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดนครราชสีมา ด้านการปฏิบัติต่อเพื่อนร่วมงาน อยู่ในระดับมาก

ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ อาจเนื่องมาจากข้าราชการครูอาจมองว่าผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานีเขต 1 ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีในการดำรงชีวิต รู้สภาวะของคนโดยใช้หลักมนุษยสัมพันธ์เพื่อสร้างน้ำใจในการทำงานให้เกิดความตระหนัก รวมทั้งการเสริมสร้างภูมิธรรม ภูมิปัญญาเพื่อนำไปปฏิบัติให้เกิดผลดีต่อคน ปฏิบัติตนเป็นกันเองกับผู้ร่วมงานรู้จักการวางตนเหมาะสม ไม่ถือยศศักดิ์มีความเป็นกันเอง

มีพรหมวิหาร 4 ใช้หลักการครองคน สร้างความสามัคคีในหมู่คณะซึ่งทำให้เกิดเป็นความศรัทธา เป็นผู้ริเริ่มสร้างสรรค์ในการบริหารเพื่อให้เกิดการพัฒนาในทุกด้าน ส่งเสริมและพิทักษ์สิทธิ เป็นผู้นำในการเปลี่ยนแปลงและพัฒนา ใช้ระบบคุณธรรมในการพิจารณาผลงาน และร่วมใจกัน ผลักกำลังในการพัฒนาการศึกษา ขอมรับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ สอดคล้องกับฉลอง มาปรีดา (2537 : 40) ได้กล่าวว่า ความเป็นกันเองเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่สุด ประการหนึ่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งผู้บังคับบัญชาต้องใช้คุณสมบัติหลายอย่างพร้อมๆกัน เช่น มีความสำนึกในเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งเป็นอย่างดี ควรมีความเป็นกันเองกับผู้ใต้บังคับบัญชาตามสมควร ในความสัมพันธ์กับผู้ใต้บังคับบัญชานั้น ผู้บังคับบัญชามีโอกาสอยู่มากมายที่จะแสดง ความเป็นกันเองออกมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องเล็กๆ น้อยๆ จะมีส่วนสำคัญในการมัดใจ ผู้ใต้บังคับบัญชาไว้ได้ ส่วนบุญมี แทนแก้ว (2539 : 70) กล่าวว่าไว้ว่าพฤติกรรมทางจริยธรรม ด้านการปฏิบัติต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ คือการมีพรหมวิหาร 4 และสอดคล้องกับครูสภา (2553 : 15) จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา พึงช่วยเหลือ เกื้อกูลซึ่งกันและกันอย่างสร้างสรรค์โดยยึดมั่นในระบบคุณธรรม ความสามัคคีในหมู่คณะ ด้วยเหตุดังกล่าว จึงทำให้ข้าราชการครูมองผู้บริหารสถานศึกษาเป็นบุคคลที่มีพฤติกรรม ทางจริยธรรม ด้านการปฏิบัติต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ อยู่ในระดับมาก

1.5 ด้านการปฏิบัติต่อสังคม ผลการวิจัยพบว่า ระดับพฤติกรรมทางจริยธรรม ของผู้บริหารสถานศึกษาตามทัศนะของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาปัตตานีเขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับ สมใจ เขียวสด (2536 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง คุณธรรมและจริยธรรมสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาตาม ความคิดเห็นของครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา และผู้บังคับบัญชาผู้บริหาร สถานศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการปฏิบัติต่อสังคมอยู่ในระดับมาก ยังสอดคล้องกับ พิฆเณศ โภกทอง (2544 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง คุณลักษณะที่เป็นจริงของผู้บริหาร โรงเรียน ตามทัศนะของพนักงานครูเทศบาลในโรงเรียนสังกัดเทศบาล เขตการศึกษา 7 ด้านการปฏิบัติต่อสังคม อยู่ในระดับมาก และทองมัน สิทธิกัน (2553 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่องพฤติกรรมทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาตามทัศนะของพนักงานครู ในสังกัดเทศบาล นครยะลา ด้านการปฏิบัติต่อสังคม อยู่ในระดับมาก

ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ อาจเนื่องมาจากข้าราชการครูอาจมองผู้บริหาร สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานีเขต 1 เป็นผู้ที่เห็นคุณค่า และความสำคัญ รู้จักหน้าที่ความรับผิดชอบ รู้จักการดูแลเอาใจใส่ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เกิดความรักผูกพันกัน เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน เพื่อให้องค์กรเกิด

ความรักภักดีเห็นคุณค่าความสำคัญ และความผูกพันซึ่งกันและกัน ให้เกิดภายในองค์กรมากขึ้น อันจะนำไปสู่ประสิทธิภาพภายในองค์กรซึ่งสอดคล้องกับ พิภพ วังเงิน (2546 : 250) ได้กล่าวถึง แนวทางปฏิบัติเพื่อให้เข้าถึงคุณธรรมในการดำรงชีวิตที่รับผิดชอบต่อสังคม คือ การมีวินัยในตนเอง การมีความกล้าหาญทางจริยธรรม การมีจิตใจหรือจิตสำนึกสาธารณะ การมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม การมีความผูกพันและยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม การให้ความร่วมมือ และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและสมาคม ด้วยเหตุดังกล่าว จึงทำให้ข้าราชการครูมองผู้บริหารสถานศึกษาเป็นบุคคลที่มีพฤติกรรมทางจริยธรรม ด้านการปฏิบัติต่อสังคมอยู่ในระดับมาก

2. วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาตามทัศนคติของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 จำแนกตามวุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงานและขนาดโรงเรียน ดังนี้

2.1 สมมติฐานข้อที่ 1 ข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานีเขต 1 ที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาแตกต่างกัน

จากผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาตามทัศนคติของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานีเขต 1 ที่มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรีขึ้นไป มีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาไม่แตกต่างกัน ทั้งภาพรวมและรายด้าน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่สอดคล้องกับงานวิจัยของทองมัน สิทธิกัน (2553 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาตามทัศนคติของพนักงานครู ในสังกัดเทศบาลนครยะลาที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันพนักงานครู มีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน และใกล้เคียงกับผลการวิจัยของ บุญสม พึ่งปาน (2537 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า ผู้บริหารและครูที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีทัศนคติต่อการบริหารงานของผู้บริหารวิทยาลัยการอาชีพไม่แตกต่างกัน

ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ อาจเนื่องมาจากข้าราชการครูอาจมองผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานีเขต 1 เป็นผู้ที่ปฏิบัติงานร่วมกันกับครูผู้สอนในสถานศึกษามาเป็นเวลานานทำให้มีโอกาสได้เรียนรู้จักอุปนิสัยใจคอ ทำความเข้าใจมีความรู้สึกต่อการแสดงออกทางพฤติกรรมต่างๆซึ่งกันและกัน ทำให้ทัศนคติของข้าราชการครูที่มีวุฒิต่างกัน มีความคาดหวังต่อพฤติกรรมทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาว่า

จะต้องมีคุณวุฒิที่เหมาะสมกับการปฏิบัติงาน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาให้เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมทางจริยธรรมที่พึงประสงค์ ดังนั้นผู้ที่มีวุฒิการศึกษาแตกต่างกันจึงมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

2.2 สมมติฐานข้อที่ 2 ข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาปัตตานีเขต 1 ที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาแตกต่างกัน

จากผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาตามทัศนคติของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานีเขต 1 ที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 10 ปี และตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป มีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในภาพรวมไม่แตกต่างกันซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่สอดคล้องกับงานวิจัยของศักดิ์ดา ลาวัณ (2552 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมบริหารด้านคุณธรรมจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขต หนองจอก กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการบริหารด้านคุณธรรมจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านคุณธรรมจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาไม่แตกต่างกัน เช่นเดียวกับ เสถียร จำเริญ (2549 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมผู้นำทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาตามทัศนคติของครูกลุ่มตรวจราชการเบญจลักษ์ณ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 4 ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาตามทัศนคติของครู กลุ่มตรวจราชการ เบญจลักษ์ณ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 4 ครูที่มีเพศ และประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมผู้นำทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาตามทัศนคติของครู กลุ่มตรวจราชการเบญจลักษ์ณ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 4 ทั้งด้านการบริหารตนเอง ด้านการบริหารงาน และด้านการบริหารคนโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน รวมทั้ง มุฮัมหมัดฮัสสันอาสลัม อัลอิกลาส (2551 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องพฤติกรรมทางจริยธรรมของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา ตามทัศนคติของครูในอำเภอบาเจาะ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานราธิวาส เขต 1 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมทางจริยธรรมของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาตามทัศนคติของครูที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี 5-10 ปีและมากกว่า 10 ปีไม่แตกต่างกัน และทองมัน สิทธิกัน (2553 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องพฤติกรรมทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ตามทัศนคติของพนักงานครู สังกัดเทศบาลนครยะลา ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาตามทัศนคติของครูจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานโดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ อาจเนื่องจากข้าราชการครูอาจมองผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานีเขต 1 เกี่ยวกับสภาพแวดล้อม บริบท

สังคม ในโรงเรียนที่มีความใกล้ชิดผูกพันกันและมีแนวคิด แนวทางในการปฏิบัติงานที่มีเป้าหมายหลักร่วมกันนั้น ทำให้มีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาไม่แตกต่างกัน ประกอบกับสภาพสิ่งแวดล้อมต่างๆ ภายในโรงเรียน และกฎระเบียบที่ปฏิบัติมีสภาพไม่แตกต่างกัน จึงอาจทำให้ครูผู้สอนมีทัศนคติไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับข้อสรุปของ นพพงษ์ บุญจิตราดุล (2525 : 7) ที่ว่าบุคคลที่ได้รับรู้ในสิ่งที่เหมือนกัน ความคิดเห็นต่อสิ่งนั้นๆ ย่อมไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานีเขต 1 ที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกันมีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในด้านปฏิบัติต่อผู้รับบริการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยข้าราชการครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 10 ปี มีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาสูงกว่า ข้าราชการครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป

ผลการวิจัยดังกล่าวที่เป็นเช่นนี้ อาจเนื่องมาจากข้าราชการครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 10 ปี มีอายุน้อย ประสบการณ์น้อย ไม่กล้าแสดงความคิดเห็น มักจะคล้อยตามผู้บริหารจึงทำให้มีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในด้านปฏิบัติต่อผู้รับบริการสูงกว่าข้าราชการครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไปและมีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาแตกต่างกัน

2.3 สมมติฐานข้อที่ 3 ข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานีเขต 1 ที่ปฏิบัติการสอนในขนาดโรงเรียนแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาแตกต่างกัน

จากผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาตามทัศนคติของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานีเขต 1 ที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนขนาดแตกต่างกัน โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยข้าราชการครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็กมีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาสูงกว่า ข้าราชการครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่ ซึ่งสอดคล้องกับ ศักดิ์ดา ลาวัณ (2552 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาพฤติกรรมกรรมการบริหารด้านคุณธรรมจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรม การบริหารด้านคุณธรรมจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนที่สอนอยู่ในโรงเรียนขนาดแตกต่างกันมีทัศนคติต่อพฤติกรรมกรรมการบริหารด้านคุณธรรมจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาแตกต่างกัน กล่าวคือครูผู้สอนที่สอนอยู่ในโรงเรียนขนาดกลางมีทัศนคติต่อ

พฤติกรรมกรรมการบริหารด้านคุณธรรมจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาแตกต่างกันกับครูผู้สอนที่สอนอยู่ในโรงเรียนขนาดเล็กและโรงเรียนขนาดใหญ่แตกต่างกัน โดยครูผู้สอนที่สอนอยู่ในโรงเรียนขนาดกลาง มีทัศนคติต่อพฤติกรรมกรรมการบริหารด้านคุณธรรมจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาค่ำกว่าครูผู้สอนที่สอนอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่และโรงเรียนขนาดเล็ก

ผลการวิจัยดังกล่าวที่เป็นเช่นนี้ อาจเนื่องมาจากข้าราชการครู ที่ปฏิบัติการสอนอยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก มีจำนวนครูผู้สอนน้อย ความใกล้ชิด การปฏิสัมพันธ์และความสนิทคุ้นเคยระหว่างผู้บริหารกับครูผู้สอนมีค่อนข้างมากทำให้มีความผูกพันคุ้นเคยสนิทสนมซึ่งกันและกันมาก ซึ่งแตกต่างกับโรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่ที่มีครูจำนวนมากมีการกระจายงานมีหัวหน้างานหลายฝ่าย การประสานงานพบปะผู้บริหารค่อนข้างน้อย ด้วยเหตุดังกล่าวจึงทำให้ข้าราชการครู ที่ปฏิบัติการสอนอยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก มองผู้บริหารสถานศึกษาแตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 พฤติกรรมทางจริยธรรมด้านการปฏิบัติต่อตนเอง ของผู้บริหารสถานศึกษาตามทัศนะของข้าราชการครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานีเขต 1 ในข้อเป็นผู้ที่ให้ความยุติธรรม ความเสมอภาคแก่ผู้ใต้บังคับบัญชา มีพฤติกรรมทางจริยธรรมต่ำกว่าข้ออื่น ๆ ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาต้องเปิดใจกว้างควรรู้จักรับฟังเหตุผลของคนอื่นมากขึ้น เอาใจเขามาใส่ใจเราไม่เอาความคิดของตนเองเป็นที่ตั้งในการตัดสินใจในเรื่องต่างๆ ต้องรู้จักรับฟังเหตุผลของผู้อื่นให้มากก่อนที่จะตัดสินใจหรือประเมินว่าสิ่งไหนถูกหรือผิด ดีหรือไม่ดีต้องให้ความเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย ให้ความยุติธรรมเสมอภาค ไม่หุบเขาเลือกที่รักมักที่ชัง ใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารงานโดยยึดหลักคุณธรรม

1.2 พฤติกรรมทางจริยธรรมด้านการปฏิบัติต่ออาชีพ ของผู้บริหารสถานศึกษาตามทัศนะของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานีเขต 1 ในข้อความเป็นบุคคลที่มีความรอบรู้ มีการวางแผนการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบมีพฤติกรรมทางจริยธรรมต่ำกว่าข้ออื่นๆ ดังนั้นเพื่อเป็นการพัฒนาวิชาชีพทางการบริหารการศึกษา เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้ร่วมงานมุ่งมั่นพัฒนาผู้ร่วมงานให้สามารถปฏิบัติตามได้อย่างเต็มศักยภาพ พัฒนาแผนงานขององค์กรให้สามารถปฏิบัติให้เกิดผลจริง ผู้บริหารสถานศึกษาควรใช้การบริหารงานแบบมีส่วนร่วมทำงานเป็นทีม มีความยืดหยุ่นในการทำงาน มีการพัฒนาตนเองโดยการศึกษาหลักในการบริหารงานอย่างลึกซึ้ง มีการวางแผนการทำงานอย่างเป็นระบบเมื่อพบปัญหาสามารถแก้ไขปัญหา

มีการปรับปรุงพัฒนางานให้ถูกต้องมีประสิทธิภาพเหมาะสมกับงานมากขึ้น โดยให้ทุกคนมีส่วนร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมทำ และร่วมประเมินให้งานเกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผล จนเกิดผลงานที่มีคุณภาพ

1.3 พฤติกรรมทางจริยธรรมด้านการปฏิบัติต่อผู้รับบริการ ของผู้บริหารสถานศึกษาตามทัศนะของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 ในข้อที่รับฟังความคิดเห็นที่มีเหตุผลของผู้รับบริการ มีพฤติกรรมทางจริยธรรมอยู่ในระดับต่ำกว่าข้ออื่นๆ ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาควรปรับปรุงและพัฒนาตนเองตั้งมั่นอยู่ในคุณธรรม จริยธรรมเพื่อช่วยในการตัดสินใจแก้ไขปัญหาต่างๆ จะต้องมีข้อกำหนดกฎเกณฑ์เพื่อเป็นแนวทางในการตัดสินใจของผู้อื่น เพื่อความยุติธรรมไม่เกิดความลำเอียงแก่คนใดคนหนึ่ง หรือฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง

1.4 พฤติกรรมทางจริยธรรมด้านการปฏิบัติต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ ของผู้บริหารสถานศึกษาตามทัศนะของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานีเขต 1 ในข้อที่มีความยุติธรรมตัดสินปัญหาของผู้อื่นด้วยความเป็นธรรมไม่ลำเอียง มีพฤติกรรมทางจริยธรรมต่ำกว่าข้ออื่นๆ ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษา ควรมีการพัฒนาความเป็นผู้นำมีความมั่นคงทางอารมณ์ มีสติใจเย็น มีเหตุมีผลวางตัวเป็นกลาง

1.5 พฤติกรรมทางจริยธรรมด้านการปฏิบัติต่อสังคม ของผู้บริหารสถานศึกษาตามทัศนะของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานีเขต 1 ในข้อที่เป็นผู้นำในการริเริ่มกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน มีพฤติกรรมทางจริยธรรมต่ำกว่าข้ออื่นๆ ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษา ควรมีการพัฒนาความเป็นผู้นำในการริเริ่มกิจกรรมต่างๆ โดยนำชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรม สร้างความสัมพันธ์กับชุมชนในทุกด้าน เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาท้องถิ่น และชุมชนที่อาศัยอยู่

1.6 พฤติกรรมทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาตามทัศนะของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานีเขต 1 จำแนกตามขนาดของโรงเรียน โดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยข้าราชการครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็กมีทัศนะต่อพฤติกรรมทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาสูงกว่าข้าราชการครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่ ดังนั้นครูผู้สอนและผู้บริหารควรมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน สร้างความเข้าใจซึ่งกันและกัน ยอมรับในบทบาทหน้าที่ของตนเอง ซึ่งจะส่งผลให้การบริหารงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

เพื่อให้การวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ตามทัศนะของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานีเขต 1 มีการศึกษาอย่างกว้างขวางมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอเสนอแนะไว้ดังนี้

2.1 ควรศึกษาพฤติกรรมทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดอื่นๆ เพื่อเป็นการยืนยันผลการวิจัยครั้งนี้

2.2 ควรศึกษาพฤติกรรมทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาตามจรรยาบรรณของคุรุสภาเชิงลึกในแต่ด้าน

2.3 ควรมีการกำหนดกรอบ ทิศทางนโยบายในการพัฒนาศักยภาพในการบริหารงานทางการศึกษาไปยังผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนสังกัดต่างๆ รวมทั้งมีการสนับสนุนส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมให้แก่ผู้บริหารสถานศึกษา

Prince of Songkla University
Pattani Campus